

Prisjećanje s bakom

Zašto Mari nije bila strpljivija s bakom?

Jane McBride
(temeljeno na istinitoj priči)

Mari se namrštila. Baka je ispričala istu priču. Ponovno. Baka je došla živjeti s Marijinom obitelji prije nekoliko mjeseci. Mariju je voljela, no biti oko bake ponekad je bilo zamorno.

Uvijek je iznova pričala iste priče. Ponekad bi započela iz početka prije nego bi završila pričanje priče.

Mari je uzdahnula.
»Baka«, rekla je, »već si mi ispričala tu priču.«

Baka je spustila pogled.
»Jesam li?«

»Da«, rekla je Mari.
»Ispričala si mi je prije nekoliko minuta.«

»Ne sjećam se«, rekla je baka. Izgledala je tužno i zbumjeno. Tada je ustala

i odlutala natrag u svoju sobu.

Mari je bilo žao što je uznemirila baku. Od kada je djed umro, baka je sve više i više zaboravljala. Jednom je čak ostavila pećnicu uključenu i to je izazvalo požar u njezinoj kuhinji. Tada su mama i tata doveli baku da živi s njima.

Mari je pronašla tatu u kuhinji. »Doista volim baku, ali umorim se od slušanja istih priča. Zašto se ne sjeća da mi je već ispričala tu priču oko pedeset milijuna puta?«

Tata se nasmiješio. »Kladim se da nije pedeset milijuna puta. Ali znam da je teško. Tvoja baka ima bolest u svom mozgu zbog koje zaboravlja stvari. Njezine su priče njezin način pokušaja da se sjeti tko je ona.«

Mari je spustila glavu. Zašto Mari nije bila strpljivija s bakom? Baka se uvijek odnosila prema njoj s ljubavlju. Nazvala ju je »moja Mari«. Mari je razmišljala o tome kada je pomogla baki posaditi cvijeće i plijeviti vrt.

Mari je pokucala na bakina vrata.
»Uđi«, rekla je baka.

Mari je otvorila vrata. Baka je sjedila na stolici s otvorenim Svetim pismima na svojem krilu.

»Bako, bi li mi molim te rekla kako ste se

ti i djed priključili Crkvi?«, Mari je upitala.

Baka je dignula pogled. »Želiš slušati o djedu i meni?«, upitala je glasom punim nade.

Mari je sjela pored bake. »Želim. Želim čuti sve.« Mari je uzela bakinu ruku. »Vrlo si mi posebna, bako. Uvijek ćeš biti.«

Baka se nasmiješila, sjela na svoju stolicu i počela pričati priču.

Mari je mnogo puta čula priču, no ovaj se put nije osjećala iritirano ili nestrpljivo. Umjesto toga, osjećala je ljubav i zapanjenost. Znala je da su baka i djed puno žrtvali kada su se priključili Crkvi u Njemačkoj. Njezini su se djed i baka preselili daleko od svog doma kako bi mogli živjeti blizu drugih članova Crkve.

Baka je dovršila priču i nasmiješila se. »Ti si dobra djevojčica, Mari moja.«

Mari je zagrlila svoju baku. »Hvala ti, bako. Volim te.●

Ova se priča dogodila u SAD-u.

